

BREDASCHE

Staat-, Letterkundig

NIEUWS-

ZONDAG

COURANT.

en Wetenschappelijk

BLAD.

29 OCTOBER.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 25sten October.

De hertog van Nemours is gisteren zijn dertigste levensjaar ingetroffen, zijnde den 24sten October 1814 geboren.

— De heer Olozaga, die onlangs met eene buitengewone zending herwaarts is gekomen, is naar Madrid teruggekeerd om deel te nemen aan de werkzaamheden der thans bijeengekomen kamers. Hij is den 22sten Bordeaux gepasseerd; naar men wil is hij overbrenger van geheime diplomatieke mededeelingen betreffende de Spaansche kwestie.

— Het hof wordt eerst tegen de helft der volgende maand van St. Cloud op de Tuileriën terugverwacht. De hertog van Chartres is van zijne jongste ziekte weder hersteld; daarentegen zegt men dat de Prinses Adelaide zich steeds in eenen zeer lijdenden toestand bevindt.

— De heer Guizot heeft dezer dagen vrij drukke conferentiën met de leden van het korps diplomatiek gehouden en zich nog eergisteren met den Britschen gezant, lord Cowley, naar St. Cloud begeven, waar beide zich vervolgens lang met den Koning hebben onderhouden.

— Naar men verzekert, ontvangt het hof geregeld berigten uit Schotland aangaande al het doen en laten van den hertog van Bordeaux; terwijl het gerucht, dat die vorst het voornemen zou hebben om zich lang daar te lande op te houden, hier sterks enige ongerustheid levendig houdt.

— De nationale garde van Parijs telt op dit oogenblik slechts ruim 58000 man. Men herinnert zich, dat in den eersten tijd na de Juli-revolutie het getal der ingeschrevenen nagenoeg 120000 bedroeg.

— Naar het gerucht wil, zullen de wetgevende kamers den 21sten December aanstaande geopend worden.

— In de laatste dagen heeft het gouvernement geene telegraphische dépêches nopens de gebeurtenissen in Spanje medegedeeld. Het mistige weder zou volgens sommigen er de oorzaak van zijn, volgens anderen houdt het gouvernement de berigten achterwege, die niets gunstigs behelzen. Laatstgemelde lieden vermeenen te weten, en waarschijnlijk niet ten onrechte, dat de toestand in Spanje dagelijks verergert. Allerwege ontstond er oproer tegen het thans bestaande gezag, bewerkt het zij door de voorstanders eener republiek, het zij door de aanhangers van *Espartero*. Naar men wil, wint de opstand te Leon veld en zou te Benavente, Zamora en Astorga eene sterke gisting heerschen, terwijl de aanhangers van *Espartero* te Corunna, Grenada, St.-Jacob de Compostella en verder in Gallicia het hoofd opsteken. In Katalonie en Arragon blijft alles nog in denzelfden toestand. *Concha* kan Saragossa niet bedwingen, evenmin als *Sans* en *Prim* Barcelona en Girona. Reizigers hangen een treurig tafereel op, vooral van den toestand te Barcelona. De vroeger zoo welvarende en levendige stad lijkt eene woestijn; vijf zesde gedeelten van de inwoners hebben de stad verlaten; bijna alle winkels zijn gesloten, nagenoeg alle fabrieken staan stil, in wederwil van de bedreigingen der revolutionaire junta. Die niet tot de partij der insurgenten behoort, durft zich niet op straat vertoonen. De beethoofden dreigen de stad aan de vier hoeken in brand te steken, als zij niet langer kunnen volhouden, wel overtuigd dat voor hen toch geene genade te hopen is. — De Fransche consul *Lessens* doet zoo veel in zijn vermogen is om het lot der ongelukkigen, vooral die tot zijne natie behooren, te lenigen.

— De berigten uit Madrid gaan tot den 19den October, doch behelzen niets bijzonders. De cortes hielden zich met de verificatie van de volmagten der leden bezig.

— Uit Malta schrijft men van den 2den October: De Indische brievenmaal is voor de tweede reis niet aangekomen. De *Oriental* heeft tot den 27sten September daarop gewacht, maar toen had men nog geenerlei bericht omtrent de *Victoria*, die den 20sten Augustus van Bombay had moeten vertrekken. Het is te hopen, dat van dit

schip geen soortgelijk ongeluk moge overkomen zijn als aan den *Memnon*. Intusschen moet het achtervolgens wegblijven van twee Indische posten aan den handel groot nadeel berokkenen. Sedert vijf jaren, dat is sedert de gemeenschap met Indië over de Rode zee geopend is, had zulk eene belemmering nog niet plaats gehad.

— Ter beurze van heden (25 October) waren genoteerd: 5 pCt. 120,90; 3 pCt. 81,65; Nap. r. 108,60; Spanje 29; Passivo 5; Ned. 2½ pCt. 54¼; Rom. L. 107 drie achtste.

ENGLAND.

LONDEN, den 25sten October.

De Koningin en Prins *Albert* begeven zich heden naar Cambridge, waar groote toebereidselen voor hante ontvangst zijn gemaakt, zoo van wege de stad als van wege de universiteit.

— De behoudende partij ontveinst het bedwizen, niet over de zegenpraal van den heer *Pattison*, als vertegenwoordiger der city, doch tracht zich te troosten met de opmerking dat hij die meer te danken heeft aan de kiezers uit de buitenwijken, dan uit de city zelve, terwijl zij de gelegenheid waarneemt om hare partij voor het vervolg tot meer eensgezindheid en belangstelling aan te waken.

— Volgens de Londensche dagbladen tot heden gaat de regering steeds voort met troepen van allerlei wapenen naar Ierland te zenden, en dat wel met buitengewoon spoed. Den 21sten werd weder een regiment dragonders uit Liverpool te Dublin verwacht. Zoo spoedig en onverwacht komen deze troepen aan, dat de kazermering daarvan moeilijkheden ontmoet. Te gelijk worden, zoo wel in Engeland als in Ierland, een groot aantal gepensioneerde militairen weder in dienst gesteld. Op één en enkelen dag, den 23sten, heeft men niet minder dan 2000 van deze oude krijgsvelden, die zich te Dublin bevonden, in dienst gesteld. Om verduidelijking oorlogschepen naar de Iersche havens afgezonden. Daar de rust voor het oogenblik in Ierland nergens is verstoord, geven deze maatregelen van voorzorg tot velerlei gissingen aanleiding. In brieven uit Dublin spreekt men op geheimsinnigen toon van ontwerpen, die de Britsche regering zou koesteren, om op eens eenen heiligschen slag te slaan, en waarop zij zich dus met kracht voorbereide. Waarop men hier doelt, is niet duidelijk. Sommigen meenen, dat de regering er aan denkt, om de vergadering van het Dublinische genootschap tot intrekking der unie met Groot-Brittannië te verbieden, en des noodt met geweld te beloven.

Den 21 dezer is de Geheime Raad te Dublin vergaderd geweest, en wilde het gerucht dat eene proclamatie uitgevaardigd zou worden, waarbij de vergadering der Nationale Associatie tot herroeping der Unie, die des maandags daaraanvolgende gehouden moest worden, als onwettig werd verboden. Zalks is echter niet geschied en de vergadering heeft, in het nieuw gestichte gebouw, Conciliation-hall genaamd, voortgang gehad. De heer *D. O'Connell* nam, onder anderen, het woord, en zeide de nieuwe vergaderzaal niet beter te kunnen invrijden dan door de verkandiging dezer twee waarheden, dat er slechts één weg bestond om de herroeping der Unie te verwezenlijken, namelijk geene andere dan vreedzame en wettige middelen daartoe te betogen, en ten andere dat die herroeping alsdan zeker was. Hunne zaak maakte overal voortgang; de sterkte der beide hoofdpartijen was te Londen op de proef gesteld, en de vriend van Ierland, *Pattison*, had de overwinning behaald. Wat de krijgsmagt betrof, het gaf hem ongeveer acht en twintig duizend soldaten in Ierland te zien; het waren zoo vele schellingen deags, welke het Gouvernement daar uitloofde uitgaaf. De aankomst der wakkelijke reute naar vooruitstapend was. Hij eindigde met aan te kondigen, dat hij den volgenden dag een motie doen zou, de eene waarvan het indienen van wakkere rapporten uit alle oorden des Lands ten doel had, terwijl de andere strekte om om in elke parochie verzoekschriften aan de Koningin te bereiking van het groote oogmerk, te doen teekenen; welke verzoekschriften hij zeker was, dat te zamen weldra met vijf millioenen teekeningen bedekt zouden waren.

Het doel van den vermelden Geheimen Raad is geweest te besluiten, dat de onlangs door het Parlement aangenomen wapenwet voor Ierland den 3 November zijnde die dag na het openen der assises, in werking komen zal.

In den gemeenteraad van Dublin heeft de heer *O'Connell*, gene belangrijke overwinning behaald. Hij had eene voordragt gedaan, strekkende om de afkondiging van de bekende proclamatie der regering in de Iersche hoofdstad voor te stellen als eene beleediging voor het gemeentebestuur en als gevaarlijk voor de burgers. Ondanks den tegenstand van eenige leden en de weifelingen van den Lord-Mayor deswege, is het voorstel met 38 tegen 10 stemmen aangenomen.

Ten aanzien van de regterlijke vervolging tegen *O'Connell* en zijne vrienden heeft een mislag plaats gehad, die op den loop dezer zaak veel invloed moet hebben. Die geheele vervolging berust op de beeedigde verklaringen van eenen gouvernements-snelschrijver, *Hughes* geheeten, die in den laatsten tijd naar Ierland gezonden is, om de vergaderingen der *O'Connell*isten bij te wonen. Die snelschrijver heeft bij eene zijner verklaringen getuigd, dat zekere *Barrett*, de schrijver van een Dublinsch nieuwspapier, bij twee vergaderingen tegenwoordig is geweest, waar oproepende taal gesproken werd. Dit is echter eene vergissing geweest. *Barrett* kan zijn *alibi* bewijzen, en heeft dus thans aangevangen met den snelschrijver een proces wegens meened aan te doen.

De jongste stormen hebben weder een groot getal ongelukken op de kusten veroorzaakt.

— De schade, door den jongsten brand te Kingston op Jamaica aangerigt, wordt op 178,500 ponden sterling begroot.

— Gisteren stonden de 3 pCt. gec. 94 1/2; Ned. 2 1/2 pCt. 54 1/8; 5 pCt. 99 drie achtste; Spanje 20 1/2; Mexiko 31.

N E D E R L A N D E N.

BREDA, den 28sten October.

Bij besluit van den 17den October 1843, n°. 56, heeft Zijne Majestéit benoemd:

tot kommandant van de 1ste divisie infanterie, den luitenant-generaal *M. J. A. baron des Tombs*;

tot kommandant van de 2de divisie infanterie, den luitenant-generaal *A. Schuurman*; Hoogstedeszelfs buitengewoon adjutant;

tot kommandant van de 1ste brigade der 1ste divisie infanterie, den generaal-majoor *Jhr. J. F. Serraris*;

tot kommandant van de 2de brigade der 1ste divisie infanterie, den generaal-majoor *Dr. H. J. graaf van Limburg Stirum*, Hoogstedeszelfs buitengewoon adjutant;

tot kommandant der 1ste brigade van de 2de divisie infanterie, den generaal-majoor *J. Hulst*;

tot kommandant van de 2de brigade der 2de divisie infanterie, den generaal-majoor *H. A. de Hart*;

tot kommandant van de reserve-brigade, den generaal-majoor *Jhr. J. P. N. Erwit*, Hoogstedeszelfs buitengewoon adjutant;

tot kommandant van de brigade kavalerie, den generaal-majoor *Dr. P. van der Meulen*, Hoogstedeszelfs buitengewoon adjutant;

op zijde der voornoemde generaal-majoren een vol aantal officieren met dien betrekkingen van trouwrenten van officieren of onderofficieren, ridders of kavalerie, tot dus verre door hen bekeerd.

Bij besluit van den 21sten October 1843, n°. 4, is aan den luitenant-generaal *H. T. D. de Favauge*, kommandant ad interim van de voormalige 2de divisie infanterie;

aan den generaal-majoor *J. J. Volkheimer*, kommandant van de voormalige 2de brigade der 1ste divisie infanterie;

aan den kolonel *E. B. baron van Gagern*, kommandant van de opgehevene 1ste brigade kavalerie, en belast met het provinciaal kommandement van Noord-Holland;

aan wie bij de nieuwe organisatie van het leger, geene bepaalde bestemming heeft kunnen worden aangewezen, een eervol ontslag uit hunne voorschreven betrekkingen verleend, en aan hen, te rekenen van den 1sten Januarij 1844, het tractement van niet-actieve, aan hunne rangen verknocht, toegelegd, in afwachting dat thans Z. M. t. h. n. aanzien nader zal worden beschikt.

Bij Koninklijk besluit van 15 October 1843, n°. 5, is onder anderen bepaald, dat de 4 regementen dragonders met één regement zullen worden opgeheven;

dat de 2de regementen zware en het 3de reg. lichte dragonders voortaan de 1ste en 2de en 3de reg. dragonders, om ieder een eskadron worden vermeerderd;

dat de 4de eskadron van het 4de reg. lichte dragonders de 1ste, 2de en 3de eskadron van hetzelfde bij het 1ste, 2de en 3de reg. dragonders zullen worden ingedeeld;

Het 4de eskadron van hetzelfde 4de reg. bestemd om eventueel op te treden als contingent voor het Hertogdom Limburg tot het Duitsche leger, zal onder de benaming van eskadron jagers te paard een op zichzelf staand eskadron uitmaken.

Voorts zal bij ieder eskadron slechts één Ritmeester zijn, die tevens het bevel over hetzelfde zal voeren, ten gevolge waarvan de benaming van Ritmeester kommandant niet meer zal worden gebezigd.

Bij Koninklijk besluit van 15 October 1843, n°. 4, is onder anderen bepaald:

dat het regement Grenadiers en het regement Jagers tot één regement zullen worden vereenigd, hetwelk den naam zal dragen van *regement Grenadiers en Jagers*;

dat de 1ste en 2de bat. Grenadiers de 1ste en 2de bat., en de 1ste en 2de bat. Jagers, de 3de en 4de bat. van het regement *Grenadiers en Jagers* zullen uitmaken;

dat de tien regementen infanterie met twee regementen zullen verminderd worden, en de acht overblijvende regementen daarentegen ieder met één veldbataillon worden vermeerderd, terwijl de reserve-bataillons van die acht regementen op de sterkte van drie kompagnien ieder zullen worden gebragt en den naam van *depot-bataillons* zullen aannemen;

dat in verband met het vorenstaande, de 9de en 10de regementen infanterie zullen worden opgeheven, en de bataillons van elk derzelve in hun geheel bij de overblijvende regementen overgaan, terwijl de administratie en het materieel van de 9de en 10de regementen infanterie respectievelijk bij de depot-bataillons van de 1ste en 7de regementen zullen overgaan;

dat de tegenwoordige 3de of flankbataillons der reg., welke niet worden ontbonden, uit flankeurs zullen blijven bestaan, en voortaan de 4 batts. dier reg. zullen uitmaken, waarover het bevel aan de luitenant-kolonels zal worden opgedragen;

dat ten gevolge der vereeniging van het reg. grenadiers en het reg. jagers tot één reg., de muziek van het reg. jagers zal worden afgeschaft;

dat voortaan alléén de 1ste en 2de luitnants van het reg. grenadiers en jagers, voor zoo veel zij hun verblijf in de Residentie houden, eene toelage genieten, de 1ste luitnants van f 100, en de 2de luitnants van f 200;

dat de kommandant van het reg. grenadiers en jagers, mitsgaders de kapitein regements-adjutant de grenadiers-uniform zullen dragen.

— Als een gevolg van en in verband met de aanstaande reorganisatie van het leger, meent men onder anderen het volgende te weten: de luitenant-kolonel der grenadiers *Heermans* zou benoemd zijn tot kolonel plaatsliken kommandant van Venlo; de kolonel van het gesupprimeerde regement jagers, *Goets*, tot kolonel-kommandant van het 1ste regement infanterie; de luitenant-kolonel *Mollinger*, thans kommandant van het 1ste regement infanterie, tot kolonel-plaatskommandant van Maastricht; tot kolonel-kommandant van het 2de regement, de luitenant-kolonel *van Poolsum Booy*, thans kommandant van het gesupprimeerde 9de regement; de luitenant-kolonel *Herr*, kommandant van het 2de regement infanterie, tot kolonel-plaatskommandant van Nijmegen; de luitenant-kolonel *Wagener*, kommandant van het 4de regement infanterie, tot kolonel-kommandant van Amsterdam, en de luitenant-kolonel *Menso*, kommandant van het gesupprimeerde 10de regement, tot kolonel-kommandant van het 4de regement infanterie.

Onder de gepensionneerden noemt men onder anderen de majoor *George van der Meer*.

De reserve-bataillons zullen met eene compagnie worden verminderd en dus op 3 compagnien gebragt worden. Het reserve-bataillon van het 10de reg., hetwelk den 15ten Nov. van hier naar den Helder zal vertrekken, zal bij het 4de reg. worden ingelijfd, en aan den Helder de 3de divisie van het algemeen depot der Landmagt vervangen, welke is opgeheven.

Voorts vernemen wij, dat, met betrekking tot de tenue voor de infanterie is bepaald, dat de jassen van donkerblauw laken met roode uitmontering, in plaats der witte, zullen zijn, de pantalons van licht blauw laken; en dat deze kleedingstukken bij vernieuwing zullen kunnen worden aangeschaft, en met den 1sten Januarij 1845 geheel moeten zijn ingevoerd.

Bij onderscheiden dezer dagen genomen besluiten heeft Zijne Majestéit aan den gepensionneerden ritmeester der cavalerie *A. van Riemsdijk*, den gepensionneerden kapitein der infanterie *van Hylckama*, den gepensionneerden 1sten luitenant-kwartiermeester *J. Bec*, en den gewezen 2den luitenant der infanterie *A. G. W. Ramaer*, thans ontvanger der directe belastingen te Vollebollen, vergunning verleend tot het voortdurend dragen der activiteits-uniform van het wapen, waartoe zij respectievelijk hebben behoord.

Bij besluit van den 14den October 1843, n°. 43, is aan den gepensionneerden 2den luitenant-kwartiermeester *H. W. Rosby* den rang van 1sten luitenant verleend, met vergunning tot het dragen der activiteits-uniform.

Bij besluit van den 14den October 1843, n°. 52, is aan den 1sten luitenant *K. H. T. Bijmael*, van het 2de regement artillerie, het nonactiviteits-tractement verleend.

Bij besluit van den 10den dezer, n°. 45, heeft Zijne Majestéit bepaald, dat de toelagen aan de adjutanten des Konings en aan die van de Prins van Hoogstedeszelfs Huis, bij besluit van den 8sten Junij 1820, n°. 951, verleend, te rekenen van den 1sten Januarij 1844, met de helft zouden worden verminderd.

— Uit 's Hage schrijft men van 27 October:

» De Eerste Kamer der Staten-Generaal is gisteren vergaderd geweest, en heeft zich bezig gehouden met het ontwerp van adré in antwoord op de troonrede, haar door de Tweede Kamer aangeboden. Heden heeft zij dat ontwerp aangenomen. Morgen zal het door eene Commissie zamengesteld uit leden van de beide Kamers, aan Z. M. den Koning worden aangeboden.

» In doorgaans wel onderrigte kringen alhier verzekert men, dat heer mr. P. van Akerlaken, lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, door Z. M. den nederlandschen adelstand is verheven. Sommigen meenen ook, dat het plan om dien volksvertegenwoordiger de portefeuille van finantiën op te dragen nog niet geheel opgegeven zou zijn, maar dat men omtrent de voorwaarden der aanvaarding nog niet voldoende heeft kunnen overeenkomen.

» De heer mr. J. C. de Jonge, archivarius des Rijks, is tot staatsraad in buitengewone dienst benoemd geworden.

» De heer mr. J. van 's Gravenvoert, staatsraad in buitengewone dienst, is na een verblijf van ongeveer anderhalfjaar buitenslands, in deze residentie aangekomen, waar hij den winter denkt door te brengen.

— Het Staatsblad n°. 48 tot en met n°. 58 bevat de wetten van 9 October 1843, houdende de verschillende laatstelijk vastgestelde hoofdstukken van de staatsbegroting voor 1844 en 1845, benevens de wet tot vaststelling der middelen, om in de staatsbegroting te voorzien.

De vastgestelde hoofdstukken bedragen als volgt:

	1844.	1845.
1. Huis des Konings	f 1,250,000,—	f 1,250,000,—
3. Buitent. Zaken.	543,960,—	543,960,—
4. Justitie.	2,147,594,—	2,458,224,—
5. Binnenl. Zaken.	4,216,271,—	4,117,006,—
6. Herv. Kerk.	1,651,588,52 ½	1,651,588,52 ½
7. R. K. Eeredienst.	563,715,—	563,415,—
9. A. Nation. Schuld.	35,125,828,—	35,064,853,—
10. Oorlog.	12,458,000,—	12,313,000,—
14. Kolonien.	98,775,60,—	97,774,40,—
Onvoorz. behoeften	500,000,—	500,000,—

— Men verneemt, dat het Z. M. den Koning goedgunstig behaagd heeft, aan de commissarissen van de sociëteit tot aanmoediging van de verbetering van het paardenras, hier te lande, de toezegging te doen van eene som van f 1200, voor eenen door inlandsche paarden te worden prijs, ter gelegenheid der voorgenomene wedloopen. Deze regt vorstelijke ondersteuning zal ongetwijfeld krachtig medewerken, om den goeden uitslag der genoemde instelling te verzekeren.

— Onder de menigvuldige schrijvers welke zich dezer dagen opdoen, om in geschrift de middelen op te geven, welke, naar hunne zienswijze, de goettreffendste tot verbetering van den toestand des lands zijn, zonder haelt zich nu ook de heer mr. B. Albarde, lid der Staten van Vriesland en advocaat te Leeuwarden, gerangschikt. In eene door hem, bij den boekhandelaar W. Eekhoff aldaar, uitgegevene Bijdrage tot eene verbeterde staatshuishouding in Nederland, zegt die schrijver tot de overtuiging gekomen te zijn, dat de mogelijkheid bestaat om de finantiën in Nederland op een' vasten voet te brengen, zonder nieuwe belastingen, en dat reeds in 1844 en 1845 het voordeel bij den Staat daarvan kan worden genoten.

De door hem aangewezen middelen tot eigenlijke bezuinigingen zijn: Voor alles eene herziening van de Grondwet, waarbij voor de regten der Kroon en voor die van het Volk worde gewaakt, en beider regten op eene onbekrompen wijze afgebakend en vastgesteld zijn. Deze verandering, meent de schrijver, zou dadelijk eene vermindering van de uitgaven ten beloope van negen tonnen gouds kunnen daartstellen, gevonden in eene vermindering van de inkomsten aan de Kroon toegekend; in de intrekking van den Raad van State; de vermindering der Ministerien; de afschaffing der Eerste Kamer, en bezuinigingen op de uitgaven voor de Tweede Kamer; het wegvallen der provinciale hooven en van het hoog militair gerechtshof. Deze bezuiniging van f 900,000 zou, zegt hij verder, bijna een vijfde bedragen van hetgene men bij eene nieuwe belasting tracht te verkrijgen.

Vervolgens worden de argumenten wederlegd der bestrijders van eene verandering in de Grondwet, en worden nog meerdere voordeelen opgegeven, welke die verandering ten gevolge hebben moet. Daarop wordt bijzonder gerekend eene verbeterde organisatie, die bij de afschaffing der Eerste Kamer in de Tweede Kamer gebragt kan worden; meerdere bezuinigingen in pensioenen en wachtgelden, en op de departementen van Marine, Finantiën en Algemeen Bestuur, vermindering van kosten op dat van Oorlog, afschaffing van het overtollig domeinbestuur, enz.

Wanten nu al deze middelen nog niet voldoende mogten zijn, om het evenwigt tusschen de staatsuitgaven en ontvangsten te herstellen, dan prijst de schrijver, nog veel eerder dan nieuwe belastingen te heffen, de reductie der renten, pensioenen en wachtgelden aan, en wel tot een vijfde gedeelte, hetwelk voldoende zou zijn. Hij acht dit middel tot behoud van den Staat geoorloofd, en ontwikkelt in het

breede deze zijne stelling, met een staatkundig overzicht hoedanig en op welk eene wijze Nederland in zulk een achterstand is gekomen, en geeft voorts zijne gronden en tegenbedenkingen op, ten aanzien van al de moeilijkheden, meeningen en tegenwerpiogen, welke er opzigtens eene rentevermindering gemaakt of te maken zijn, terwijl, naar zijn oordeel, het behoud der tegenwoordige orde van zaken noodwendig den ondergang van den Staat ten gevolge moet hebben. Ook hier zegt hij, geldt de leer: het heil van den Staat is de hoogste wet.

— Uit Nijmegen schrijft men van 27sten October:

» Bij Zr. Ms. besluit van den 13den October j., n°. 65, wordt uit 's Rijks schatkist eene subsidie van f 40,000 aan de stad Arnhem verleend, betaalbaar in 4 jaarljksche termijnen, elk van 10,000, aanvangende met het jaar 1844, ten einde te voorzien in de kosten van het leggen eener schipbrug over den IJssel te Westervoort, in de strekking van den grooten weg van Arnhem over Zevenaar naar de Pruisische grenzen, onder beding, dat het bestek vóór de uitvoering van dat werk aan de goedkeuring van Z. Exc. den Minister van binnenlandsche zaken en het tarief der te heffen bruggelden aan Zijner Majesteits bekrachtiging zal worden onderworpen en de stad wijders onder genot van de opbrengst dier heffing zal voorzien in het gewone en buitengewone onderhoud der voorschrevene brug, en met de andere daartoe verplichten zal belast blijven met het onderhoud van het gedeelte wegs van Arnhem tot den Westervoortschen veerdam.

— De arrondissements-regtbank te Assen heeft H. W. Rijkers, J. Berends, W. J. Koek, H. Lotterman en R. Rave, allen woonachtig te Koevorden, schuldig verklaard aan het wanbedrijf van weigering, om zich te onderwerpen aan de bevelen van Regeringswege, ten algemeenen nutte in het belang van den veestapel, gegeven, en elk hunner veroordeeld tot eene boete van f 25, ten behoeve van het fonds voor den landbouw, en in de kosten; zijnde het gebleken, dat zij in het begin van September j. hebben geweigerd te voldoen aan het bevel van burgemeester en wethouders van Koevorden, om hunne runderen, die, uit hoofde der longziekte, op bevel der bevoegde autoriteit, in de nabij Koevorden gelegen weide de Holwert gebragt waren, om daar tot nader order te grazen, doch niettemin daaruit waren gedreven, terug te brengen naar die weide. De officier van justitie heeft van dit vonnis geappelleerd.

— Uit Deventer schrijft men, dat de besmettelijke longziekte onder het melkvee op de stadswide aldaar tot het einde toe blijft voortwoeden, zoodat er tot den 26sten reeds 172 beesten aan die ziekte gestorven zijn.

— Van wege den Minister van finantiën is bekend gemaakt, dat de middelprijzen der inlandsche granen, voor het geheele Rijk, over het tijdvak van den 20sten September 1843 tot en met den 19den dezer, per mud zijn geweest als volgt: tarwe f 7,51, rogge f 5,33, boekweit f 4,36, gerst f 4,08, haver f 2,46 en ongepelde spelt f 3,02, en dat de regten op den in- en uitvoer, voor de maand November eerstkomende, zijn gesteld per mud als volgt: tarwe en gepelde spelt f 1 en vrij, rogge 50 c. en vrij, boekweit 75 c. en vrij, gerst en mout 50 c. en vrij, haver f 1 en vrij, en ongepelde spelt 50 c. en vrij.

— Men leest in de Amsterdamsche Courant de volgende waarschuwing:

» Zeker vreemdeling, vermoedelijk Zwitser van geboorte, zou, naar men verneemt, in eenige plaatsen van Duitschland zich belangrijke sommen hebben verschaft door middel van valsche wissels die zeer kunstig zijn nagemaakt, en waartoe hij, naar men wil, echte wisselbrieven zou koopen. Deze persoon, die gedurig eenen anderen naam aanneemt, en welken men vermoedt dat zich ook naar de Nederlanden zal begeven, is van middelbaren ouderdom, redelijk groot van postuur, heeft bruin haar en eene wrat op het voorhoofd boven den neus; hij draagt gewoonlijk een bril, snuift sterk en mist eenige tanden in den mond.

— Uit Harderwijk schrijft men van den 24sten October: « Heden is van hier naar Rotterdam vertrokken de 2de luitenant der Oost-Indische infanterie G. L. C. van Oldenborgh, belast met het overbrengen van eene ligte veldbatterij en harnasement, overgenomen wordende met het schip Formosa, kapt. Reiniersen, bestemd naar Oost-Indië.

De Hertog van Nassau is een zeer dreigend levensgevaar ontkomen. Gedurende een' hevigen storm wilde hij, met een klein jacht, van Biebrich naar Bingen oversteken, en zelf het roer besturen. Midden in den Rijn sloeg het scheepje om, maar de Hertog bezat tegenwoordigheid van geest genoeg om den mast te grijpen, en dus te midden der golven de hulp af te wachten, welke de schippers van Rudesheim hem weldra bragten. Gelukkig was het schrikverwekkend voorval door de groothertogin Elizabeth, bruid van den Hertog, uit de vensters van haar hôtel te Bingen niet gezien, en heeft de moedige, maar meermalen wat al te roekeloze Vorst geen deelgevolgen van zijn in het water storten ondervonden.

